

Der foreligger nemlig paa § 27 Bevillinger, som efter min Mening ikke burde staa der, idet de ikke kunne betragtes som virkelige Udvidelser af bestaaende Anlæg. Før jeg gaar videre, maa jeg dog indrømme, at de foreliggende Oplysninger ikke ere saa klare, at det paa alle Punkter er mig muligt at skønne derover, og det er derfor med noget Forbehold, jeg udtaler mig. Der skal saaledes foretages, hedder det sig under § 27 II. A. a. 2. og 3., en Udvidelse af Kolding Statsbanestation og af Aarup Station. Det er navnlig paa disse to Punkter, jeg mener, man ikke har gennemført de tidligere nævnte Principper. Der er nemlig blandt andet Tale om en ny Brovægt, der skal anskaffes og anbringes derovre ved Kolding. Man har allerede i Forvejen en Brovægt der, og efter hvad der udvikles i Anmærkningerne, maa jeg gaa ud fra, at den gamle Brovægt ikke duer mere og derfor bliver udrangeret. Det hedder nemlig en „ny og bedre Brovægt“. Hvis det er Tilfældet, kan de 3,000 Kr. til denne Brovægt ikke have sin naturlige Plads paa § 27, for saa bliver det i Virkeligheden ikke en Forøgelse af Formuen. Det maa saa ordnes paa den Maade, at Forskellen mellem den Pris, man i sin Tid gav for den gamle Brovægt, og Prisen paa den ny maa opføres paa § 27, medens derimod Prisen paa den udrangerede føres hen paa § 6 og afholdes af Aarsindtægten. Det er i hvert Fald i Overensstemmelse med de Principper, man var enig om i Jernbanekommissionen, da man behandlede dette Spørgsmaal. Endvidere hedder det: „Inventar til Trafikafdelingen 700 Kr.“ Det er ikke nogen stor Kapital, men for saa vidt dette Inventar træder i Stedet for opslidt og udrangeret, har denne Post heller ikke sin Plads paa dette Sted; den maa principrigtigt opføres paa § 6 og dækkes af Aarsdriften. Jeg skal ikke føre dette videre, skønt der er lignende Forhold ved Udvidelsen af Aarup Station, men jeg henstiller i hvert Fald til det høje Ting og navnlig Finansudvalget at undersøge disse Forhold lidt nærmere. Det har ikke ringe Betydning at faa gjort rent Skel mellem, hvad der skal opføres paa § 27, hvad man altsaa skal medtage, naar man skal opføre Anlægskapitalens Størrelse, og den egentlige Driftsudgift. Dersom man ikke passer paa paa dette Punkt, vil Resultatet blive, at Anlægskapitalen stiger i ganske overordentlig Grad ligesom tidligere, saaledes at vi egentlig slet ikke faa nogen Maalestok for, hvilken Kapital vi virkelig

have anbragt i Statsbanerne. Og det har overordentlig stor Betydning netop i dette Øjeblik, da man har vedtaget en Lov, der giver Statsbanefunktionærene Ret til Tantieme. Naar nemlig Overskuddet udgør en Forrentning ud over 2 pCt., skal Funktionærene have en Andel i det overskydende, og derfor kunne Funktionærene for deres Vedkommende kræve, at man holder nøje og skarpt Skel mellem Driftsudgifter og Udgifter til Forøgelsen af Formuen, eller, om man vil, til ny Anlæg eller til Udvidelse af bestaaende.

Der er i det foreliggende Finanslovsforslag ogsaa optaget Forslag om en endelig Ordning af Spørgsmaalet om, i hvilken Grad man skal tilstaa Statsbanefunktionærene Fripas, og dette Spørgsmaal vil ogsaa blive ordnet i Aar. Af Fripas til Statsbanefunktionærene er der jo adskillige. Det er en given Ting, at Funktionærene selv — jeg ser ganske bort fra Tjenesterejser, hvor det er selvfølgelig, at de rejse paa Fripas — i private Rejser skulle have Fripas, det har man stadig væk været enig om. Men noget ganske andet er det med andre Fripas. Der er de saakaldte Familiefripas. Hidtil har en ansat ved Statsbanerne haft Ret til 24 Fripas i Løbet af et Aar baade til Hen- og Hjemrejsen og det bliver saaledes Fripas til 48 enkelte Rejser. Det er Familiens Medlemmer, der kunne rejse paa disse Kort. Dernæst er der en Slags Familiefrikort af en anden Art. Det er saadanne, der udeles til Anvendelse i de 5 Sommermaaneder og gælde Strækningerne København—Holte—Rungsted. De ere nærmest beregnede paa Jernbanefunktionærer, der bo i København eller i Nærheden af København. Der er adskillige, der nyde godt af dem. Efter Anmærkningerne er der ikke mindre end 2,300 Personer, der nyde godt deraf. Desuden er der de saakaldte Skolekort, Skolefripas. Det er Kort, der udeles til Børn af de ved Jernbanerne ansatte, altsaa Børn, der søge Skole enten i en anden By eller Købstad end den, de bo i, eller i Købstaden, medens Barnet bor hos sine Forældre ude paa Landet. Endelig have vi de saakaldte Sygefripas. Det er Fripas, som anvendes af Medlemmer i de to Sygekasser, som største Delen af de ved Jernbanen ansatte ere Medlemmer af. Der er altsaa her Tale om Fripas til Rejser til og fra Lægen. Alle disse Fripas ere nu opførte paa Finansloven med en Indtægt af 390,000 Kr. og naturligvis ogsaa med en Udgift af et lignende Beløb. Indtægten er opført under Kon-